

տանդնուպօլիս, եթէ ոչ վասն ուղղափառութեան, ընդ լսելն՝ թէ պատրիարքն իմացեալ է զգալուստ իւր, իսկոյն ձեռամբ ուղղափառ ազգականաց իւրոց՝ զոր ունէր աստ ի կոստանդնուպօլիս (այսինքն են Մանուկ Աղայեանք կարնեցիք), էանց ի Ղալաթիա, եւ ծածուկ նստաւ ի Տէօրթեօլ աղզին: Եւ ընդ ծանուցանել վիքարին զգալուստ իւր, Նա իսկոյն ազդ արար Սահակ վարդապետին, զի տացէ նմա զարձակումն, եւ փութով դիցէ ի նաւ, եւ առաքեսցէ՝ ուր եւ ինքն կամի, զի մի յիմանալն հերձուածողաց՝ ծագեսցի շփոթութիւն: Ուստի գոյր նաւ մի պատրաստական, որ գնայր ի Մալթա, եղեալ ի նոյն նաւ՝ առաքեցին, օգնութիւն առնելով նմա եւ փոքր մի վասն ծախուց ճանապարհի, զի չունէր բաւական դրամ (կողոպտեալ ի կաթողիկոսէն վասն ուղղափառութեան): Սա հարցեալ եւ որոնեալ է զՀ. Սուքիասն (գուցէ զՀ. Պօղոս), զի ճանաչէ զնա ի մանկութենէ. ես թէպէտ ոչ տեսի զնա, բայց ըստ պատմելոյ տեսողացն կայ յիսնամեայ: Թոյժ փափաքեալ է, զի իցէ նաւ մի վենետիկոյ, որպէս զի եկեալ տեսցէ զվանս մեր, եւ ապա գնասցէ ի Հռոմ. բայց ոչ եղեւ ըստ բաղձանաց նորա, զի ոչ գոյր նաւ ի վենետիկ. թերեւս ի Մալթայու եկեսցէ ի վենետիկ եւ ապա գնասցէ ի Հռոմ:

Ինչպէս կենսագրութեանս սկիզբն յիշեցի, կարապետ Արքեպ. Թրիեստի վրայէն գացած է Հռոմ, ուր քիչ ատեն մնալէն ետեւ անցած է Անքոնա: Ասկէ 1789ին Յունուար 17 թուա-